

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Den 4. marts i fjor rejste det tidligere medlem af folketinget hr. Baagø det samme spørgsmål til min forgænger. Senere har det ærede medlem hr. Foged ved gentagne lejligheder, bl. a. under samråd i finansudvalget, foranlediget spørgsmålet fremdraget. Jeg er endvidere bekendt med, som det ærede medlem hr. Knud Hertling anførte, at sagen har været rejst i landsrådet for nogle uger siden, og jeg er nøje bekendt med udtalelserne i henhold til det stenografiske referat.

Jeg forstår meget vel, at det ærede medlem hr. Knud Hertling, sådan som sagen er forløbet, på ny finder anledning til at gentage spørgsmålet. Ikke mindst fordi jeg erkender, det er et spørgsmål, der har optaget sindene meget stærkt ikke alene i Holsteinsborg, men i hele Grønland og vel ganske naturligt også i de kredse, der her i landet står bag tanken om oprettelse af et sømandshjem i Holsteinsborg.

Det er rigtigt, at sagen har en lang forhistorie, men det er ingen kendsgerning, som det ærede medlem antydede, at sagens afgørelse alene har beroet i ministeriet for Grønland i alle disse år. Den første plan fra omkring 1953 gik ud på at bygge i Godthåb, hvor man, uden at der forelå noget egentligt projekt, fik det lokale bebyggelsesudvalgs godkendelse af placeringen. Men efter 6-7 års forløb blev denne plan opgivet til fordel for Holsteinsborg; denne forsinkelse i forhold til de oprindelige planer om at bygge i Godthåb kan man i hvert fald ikke laste ministeriet for. Først hen på sommeren 1960 forelå der et skitseprojekt fra sømandsmissionens egen arkitekt, hvorefter Grønlands tekniske organisation gik i gang med at udarbejde et foreløbigt overslag over udgifterne. Hen på sommeren 1961 meddelte sømandsmissionen imidlertid, at man havde ændret dette projekt til fordel for et større, og at man derfor betragtede det oprindelige projekt som opgivet. Derimod stillede man mod at komme i gang i 1963.

Imidlertid havde Grønlands tekniske organisation på dette tidspunkt, hvor der altså ikke forelå noget egentligt projekt, fastlagt sit anlægs- og byggeprogram for 1963.

Jeg understreger: der forelå ikke et ar-

bejdsgrundlag, der forelå ikke et projekt og ikke et økonomisk overslag, så man kunne påregne at komme i gang i 1964. Derimod var det vort håb, at påbegyndelsen kunne indpasses i bygge- og anlægsprogrammet for 1965. Men også dette måtte opgives. Der er nemlig 2 forudsætninger, der skal være opfyldt: dels må der foreligge et driftsbudget, dels et totalprojekt. For så vidt angår driftsbudgettet, er dette i nogen måde opfyldt, idet ministeriet modtog et overslag fra sømandsmissionen så sent som den 22. juni i år. Men for så vidt angår det endelige detailprojekt, som er en forudsætning ikke alene for at kunne beregne de endelige byggeomkostninger, men også for at kunne indpasse arbejdets påbegyndelse i den tekniske organisations arbejdsrytme, er forholdet det, og det vil jeg gerne understrege, at projektet i dette øjeblik befinder sig på den af sømandsmissionen engagerede arkitekts tegnebord.

I en skrivelse dateret den 28. juli i år meddelte sømandsmissionen, at man ikke kunne have det endelige detailprojekt færdig inden 1. december 1965, en frist, der måtte anses for den sidste for at få byggeriet med i det kommende år. Jeg vil skønne, at det arbejdsgrundlag, der herefter skal danne basis for arbejdets udbud i licitation, først vil kunne foreligge et stykke ind i 1966. Men jeg gentager: dette beror alene på bygherren, hvilket vil sige sømandsmissionen og hverken ministeriet eller Grønlands tekniske organisation.

Jeg vil gerne benytte denne anledning til at understrege, at der ikke mindst fra entreprenør- og håndværkerside har foreligget en kritik — i øvrigt en berettiget kritik — i form af mangfoldige klager over, at man ikke har haft den fornødne tid til beregning, til overslag og tilbudsgivning; så heraf vil man også forstå, at der må regnes med en vis tidsfaktor.

Nu har sømandsmissionen ganske vist anmodet om, at man ville se bort fra disse frister og alligevel gå i gang, det vil sige, uden at det ufravigelige krav, jeg har stillet om, at Grønlands tekniske organisation ikke må påbegynde arbejdet, før der foreligger et totalt arbejdsgrundlag, er opfyldt. Jeg beklager at måtte sige det, men denne pression må vi kunne modstå. Der har ofte været peget på, at meget arbejde inden for